

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/101/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812214058
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3812214058.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členiek JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o Bratislava, Údernícka č. 5, IČO 35724803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o Bratislava, Údernícka č. 5, IČO 36613843, proti odporcom: 1. U. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., F. XX/X a 2. P. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., F. XX/X, obaja zastúpení JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Lučenec, J. Kráľa č. 5/A, o zaplatenie 4.892,98 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 9. októbra 2014, č. k. 12C/15//2013-430, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti - výroku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti, p
o t v r d z u j e .

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť odporcom náhradu trov odvolacieho konania vo výške 155,05 eur, do rúk ich zástupcu JUDr. Andreja Cifru, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd uložil odporcom v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi 1.596,14 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 08.08.2012 do zaplatenia, všetko v splátkach po 50 eur mesačne, počnúc mesiacom po právoplatnosti rozsudku, najneskôr do posledného dňa kalendárneho mesiaca, pod stratou výhody splátok a zročnosti celého dlhu v prípade nezaplatenia jednej zo splátok riadne a včas. V prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa zamietol. Navrhovateľovi uložil zaplatiť odporcom, do rúk ich právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 497,84 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil skutkovým zistením na základe doplnenia dokazovania podľa pokynov odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení zo dňa 17.12.2013, č. k. 6Co/450/2013-218. Okresný súd vychádzal zo zistenia, že účastníci konania uzavreli dňa 09.08.2005 zmluvu o splátkovom úvere, ktorý je potrebné považovať za spotrebiteľský úver podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na takýto charakter zmluvy, podrobil zmluvu súdnej kontrole podľa článku 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS, či táto neobsahuje pre spotrebiteľa nevýhodné dojednania. Zistil, že predmetná zmluva síce má uvedenú RPMN vo výške 5,89%, táto však nie je uvedená správne, a to vzhľadom na ďalšie poplatky za správu úverového účtu, ako aj výšku úroku - 11,60%. Za týchto okolností je preto potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 30.06.2006. Navrhovateľ poskytol odporcom úver vo výške 150.000 Sk - 4.979,09 eur, títo zaplatili 3.382,95 eur, zostáva im zaplatiť navrhovateľovi 1.596,14 eur. Pokiaľ právny zástupca odporcov v priebehu konania tvrdil, že zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov vylučuje možnosť, aby ešte nesplattnú úverovú bankovú pohľadávku t. j. tzv. „živý úver“ spravoval subjekt, ktorý nie je nositeľom bankového povolenia, súd sa s jeho právnym názorom nestotožňuje, pretože to nie je v žiadnom právnom predpise zakotvené. Pokiaľ právny zástupca odporcov v konaní tvrdil, že Zmluva

a Všeobecné obchodné podmienky k tejto Zmluve obsahujú viaceré neplatné zmluvné podmienky v dôsledku ich neprijateľnosti, pričom poukázal na možnosť jednostrannej zmeny výšky úrokovej sadzby alebo termínov splatnosti úrokov zo strany úverového veriteľa, ktorá je účinná rozhodnutím veriteľa zverejnením iba prostredníctvom internetovej stránky alebo na obchodných miestach veriteľa (bod 7.4.7 VOP), na to, že úroky z omeškania mali byť uvedené v Sadzobníku poplatkov, ktorý banka tiež mohla meniť jednostranne (čl. 7.4.4 a čl. 16.1.3 VOP), na to, že pokiaľ dlžníkovi nie je úverový veriteľ povinný podľa VOP zaslať informáciu o zmene úrokovej sadzby písomne, dlžník nemá možnosť o takej zmene sa reálne dozvedieť a v prípade jednostrannej zmeny úrokovej sadzby a jej splatnosti zmluvný vzťah nemá možnosť dlžník ani ukončiť (bod 7.6.3. VOP) a na nemožnosť ukončenia úverovej zmluvy zo strany úverového dlžníka, súd na tomto mieste uvádza, že obaja odporcovia si pred podpisom podľa ich vyjadrení Zmluvu i VOP prečítali, s ich obsahom sa oboznámili a teda o vyššie uvádzaných ustanoveniach vedomosť mali, súhlasili s nimi a po celú dobu trvania zmluvného vzťahu tieto ustanovenia aj akceptovali a teda nemožno hovoriť o ich neprijateľnosti. Odporcovia nesplácali poskytnutý úver v dohodnutých termínoch splatnosti, pričom celkový dlh z titulu poskytnutého a nevráteného úveru nezaplatili ani na základe výzvy zo dňa 12.6. 2012 (doručenie ktorej odporcom navrhovateľ nepreukázal), súd priznal navrhovateľovi ním uplatnený úrok z omeškania v zákonnej výške 8,75 % ročne so súdom priznanej istiny úveru v sume 1.596,14 eur od podania návrhu na súd, teda od 8.8. 2012 do zaplatenia, v súlade s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov a v súlade s § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Na žiadosť odporkyne v 2. rade a so súhlasom navrhovateľa, z dôvodu vysokých mesačných nákladov odporcov a vyživovacej povinnosti k dvom maloletým deťom, s prihliadnutím tiež na spoločný mesačný príjem odporcov, a výšku dlhu, povolil súd odporcom zaplatiť navrhovateľovi súdom priznanú istinu aj s príslušenstvom v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50 eur v súlade s ust. § 160 ods. 1 O.s.p. V prevyšujúcej časti (v časti o zaplatenie istiny vo výške 3.296,84 eur a úrokov z omeškania prevyšujúcich vo výroku rozhodnutia navrhovateľovi priznaných úrokov) súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. V konaní si náhradu trov uplatnil navrhovateľ i odporcovia. Odporcovia boli v spore úspešní v 67,4 % - ách a neúspešní v 32,6 % - ách. V konaní si právny zástupca odporcov uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia podľa § 10, § 13 ods. 2 a § 15 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. náhradu trov konania za 8 úkonov právnej služby po 170,97 eur (prevzatie a príprava zastúpenia 8.11. 2012, písomne podaný odpor proti platobnému rozkazu 9.11. 2012 - tento úkon si uplatnil len za odporkyňu v 2. rade, písomné vyjadrenie vo veci samej 18.2. 2013, písomné vyjadrenie na odvolanie vo veci samej 18.6. 2013, doplnenie vyjadrenia k odvolaniu 27.11. 2013, písomné vyjadrenia vo veci samej 18.2. 2014, 7.3. 2014 a 4.4. 2014) a režijný paušál 2 x po 7,63 eur, 3 x režijný paušál po 7,81 eur a 3 x režijný paušál po 8,04 eur. Spolu tak vznikli odporcom trovy v konaní v celkovej výške 1.430,57 eur z ktorých trovy vo výške 178,42 eur vznikli len odporkyni v 2. rade a zvyšné trovy vo výške 1.252,15 eur vznikli v konaní obom odporcom. Keďže odporcovia boli v konaní úspešní v 67,4 % - ách a neúspešní na 32,6 % - ách, ich čistý úspech v spore bol vo výške 34,8 % a preto súd priznal odporcom náhradu trov konania vo výške 497,84 eur, z čoho suma 62,09 eur predstavuje náhradu trov konania vzniknutých len odporkyni v 2. rade a suma 435,75 eur predstavuje náhradu trov konania vzniknutých obom odporcom.

Proti tomuto rozsudku navrhovateľ podal včas odvolanie. Odvolanie smeruje proti výroku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti. Navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmeniť a priznať mu proti odporcom aj nárok na zaplatenie 3.296,84 eur s prísl., alternatívne rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Deklaroval odvolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci a v nedostatočnom zistení skutkového stavu. Súd v odôvodnení rozsudku pri výpočte RPMN vychádzal z prílohy k zákonu č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov pri spotrebiteľských úveroch. Použitím predmetného vzorca súd vyvodil ten právny záver, že uvedená RPMN v zmluve o splátkovom úvere vo výške 5,89% nebola správne vypočítaná a v zmluve bola nesprávne uvedená. Ide o nepravdivý údaj o RPMN, ktorý nezodpovedá podmienkam poskytnutého úveru, ako keby tam ani nebola uvedená, nakoľko ide o klamlivý, nesprávny a zvädzajúci údaj, a z toho dôvodu je potrebné spotrebiteľský úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva o splátkovom úvere bola uzavretá dňa 09.08.2005. V zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.06.2006 sa ročná percentuálna miera nákladov vypočíta nasledovne: $r = (F/P)1/T - 1$, kde r je neznáma, ktorá vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov, F predstavuje budúcu hodnotu podľa § 2 písm. c) zákona, P predstavuje súčasnú hodnotu, t. j. nominálnu hodnotu poskytnutého úveru, a T predstavuje časové obdobie splácania úveru. Výška RPMN je v zmluve uvedená a vypočítaná správne v súlade s prílohou

zákona platného v čase uzavretia zmluvy. Nesúhlasí s názorom súdu, že v danom prípade nemohla byť účinne vyhlásená mimoriadna splatnosť, keďže minimálne jednému z manželov sa oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dostalo do jeho dispozičnej sféry. Zasielal oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti odporcovi v 1. rade na adresu vyplývajúcu zo zmluvy o úvere, keďže inú adresu na odporcu v 1. rade navrhovateľ nemal k dispozícii. Aj zo všeobecných podmienok k zmluve o úvere vyplýva, že prípadnú zmenu adresy je odporca povinný navrhovateľovi oznámiť, k čomu však nedošlo. Pokiaľ ide o odporcu v 2. rade, navrhovateľ zasielal odporcovi v 2. rade predmetné oznámenie na adresu Prievidzská 13, Handlová z dôvodu, že na uvedenej adrese odporca v 2. rade prevzal a podpísal Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku a rovnako pokus o zmier zasielaný právnym zástupcom navrhovateľa, keďže po jeho doručení bol navrhovateľ telefonicky kontaktovaný odporcom v 2. rade, poukazujúc na doručený pokus o zmier. Zastáva názor, že oznámenia o mimoriadnej splatnosti boli odporcom zasielané na poslednú známu adresu, teda sa dostalo do dispozičnej sféry odporcov, pričom pokiaľ uvedenú zásielku neprevzali, nemožno ich prístup k takémuto spôsobu vybavovania vecí zohľadňovať na ťarchu navrhovateľa. Ani jedna zásielka mu od odporcov nebola vrátená, teda je možné predpokladať jej prevzatie a tvrdenia odporcov za účelové a nepravdivé. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok na navrhovateľa prešli aj všetky práva súvisiace s danou pohľadávkou. Okrem toho postúpením pohľadávky sa stal sám navrhovateľ veriteľom pohľadávky, pričom základným právom veriteľa je v zmysle § 488 OZ právo na plnenie od dlžníka záväzkového vzťahu. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje právo veriteľa požadovať splatenie svojej pohľadávky. Poukazoval na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 25Co/89/2013 zo dňa 30.04.2013. Súd tiež nezohľadnil rozhodovaciu činnosť vyšších súdov ako aj NS SR, a to najmä v otázke právneho posúdenia zmluvného vzťahu a aplikácii rozhodného kódexu práva. Súd na daný prípad nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, týkajúce sa premlčacej doby, nakoľko bolo potrebné aplikovať ustanovenia OBZ, keďže ide o zmluvu o úvere a teda absolútny obchodno-záväzkový vzťah aj napriek tomu, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ. Predmetná úverová zmluva bola uzavretá dňa 09.08.2005, pričom v období do 31.12.2007 sa vzťahovali ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené v 8. časti OZ, ako aj na zmluvu podľa § 55 OZ. Právne vzťahy zo zmluvy o úvere uzavretej pred 01.01.2008 sa spravujú ustanoveniami OBZ bez ohľadu na povahu účastníkov. Poukazoval na rozhodnutia NS SR, sp. zn. 2MCdo 3/2011 zo dňa 28.04.2011, sp. zn. 6MCdo 4/2012 zo dňa 27.03.2013, Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 15Co/132/2013 zo dňa 21.11.2013, sp. zn. 15Co/28/2013, Krajského súdu v Trnave zo dňa 20.02.2014, sp. zn. 9Co/138/2013. Podľa komentára k § 52 OZ, k spotrebiteľským zmluvám od prof. JUDr. Petra Vojčíka, CSc., podľa ktorého pri uplatňovaní jednotlivých právnych prostriedkov je však veľmi dôležité posúdiť, akého charakteru je spotrebiteľská zmluva. Či ide o zmluvu občianskoprávneho charakteru alebo obchodnoprávneho charakteru. Pokiaľ pôjde o ostatné právne prostriedky, bude práve dôležité posúdiť, či ide o zmluvu občianskoprávnou alebo obchodnoprávnou, pretože v mnohých prípadoch bude potrebné aplikovať všeobecnú úpravu v týchto kódexoch (napr. úpravu o premlčaní, výške úrokov z omeškania, uplatnenia zodpovednosti za vady či o náhrade škody). Vzhľadom na uvedené, zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnených splátok spolu s úrokom z omeškania z každej splátky odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej ktorej splátky. Zároveň si uplatnil voči odporcom trovy konania a právneho zastúpenia v prvostupňovom a odvolacom konaní. Trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní pozostávajú z jedného úkonu právnej služby vo výške 145,40 eur s DPH a režijného paušálu k právnemu úkonu vo výške 9,65 eur s DPH (podania odvolania), spolu 155,05 eur.

Odporcovia v písomnom stanovisku k odvolaniu navrhovateľa navrhli v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Nie je pravdou, tak ako uvádza navrhovateľ, že prvostupňový súd vyhodnotil údaj o RPMN v predmetnej úverovej zmluve ako nesprávny, nepravdivý v dôsledku použitia neskoršej právnej úpravy daného vzorca, ktorá v čase uzatvorenia zmluvy nebola platná ani účinná. Navrhovateľ zrejme opomenul náležité preštudovanie odôvodnenia rozsudku. Prvostupňový súd nespochybnil výšku RPMN uvedenú v zmluve o splátkovom úvere s ohľadom na vtedy účinný vzorec jej výpočtu, pričom navrhovateľ opomína vysporiadať sa s dôvodnou argumentáciou súdu. Uvedenie zavádzajúceho údajá RPMN je zároveň nedodržaním požadovanej odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi. Právny predchodca navrhovateľa (banka) ako odborník musel vedieť, že údaj o výške RPMN uvedený v zmluve je nesprávny a v neprospech klienta skresľuje cenu úveru. Banka môže podľa čl. 2 ods. 3 Ústavy SR konať čo nie je zákonom zakázané a teda mohla a mal a v zmluve uviesť pravdivý údaj o cene úveru. V tomto smere poukázali aj na rozhodovaciu činnosť súdov, ktoré zastávajú daný právny názor (rozsudok KS Prešov sp. zn. 3Co/29/2014 zo dňa 14.05.2014 a rozsudok sp. zn. 2Co/102/2011 zo dňa 26.09.2012). Prvostupňový súd taktiež zaujal správny záver, že nedošlo k účinnosti vyhlásenia

mimoriadnej splatnosti úveru, nakoľko možno tvrdiť, že sa minimálne jednému zo žalovaných nedostala predmetná listina do dispozičnej sféry. Predmetná skutočnosť zároveň na posudzovanú vec nemá zásadnejší vplyv s poukazom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť daného úveru a nároku navrhovateľa len na zaplatenie neuhradenej časti poskytnutých finančných prostriedkov. Navrhovateľ nedôvodne a zároveň nesprávne poukazuje na subsidiárnu aplikáciu Obchodného zákonníka na súdenú vec, keď v konaní uplatňoval splátky splatné od 21.01.2010, t. j. splatnosť ktorých nastala ani nie v 3-ročnej premlčacej lehote pred podaním žaloby. Nie je dôvodná ani argumentácia navrhovateľa ohľadom toho, že ustanovenia spotrebiteľských zmlúv v OZ neodpadali na predmetnú úverovú zmluvu. Dávajú do pozornosti súdu významné uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 402/2013 z 19.06.2013, ktorým bolo vyslovené, že aplikácia Občianskeho zákonníka na spotrebiteľský úverový vzťah je ústavne konformná. V predmetnej veci si navrhovateľ uplatňuje voči spotrebiteľovi pohľadávku na základe prvotného právneho titulu, ktorým je zmluva o spotrebiteľskom úvere. Bez ohľadu na to, či dodávateľ uzatváral zmluvu podľa ustanovení Obchodného zákonníka, považujú predmetnú zmluvu jednoznačne za spotrebiteľskú zmluvu. Zastávajú jednoznačne názor, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere bez ohľadu na formu a typ spotrebiteľského úveru sa vždy spravuje špeciálnymi ustanoveniami o spotrebiteľských zmluvách a podporne Občianskym zákonníkom. Uplatnili si súčasne náhradu trov odvolacieho konania každý po 77,53 eur.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p., v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. O odvolaní navrhovateľa rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého pojednávanie nebolo potrebné nariaďovať.

Suspenzívne účinky odvolania nenastali vo výroku rozsudku okresného súdu, ktorým návrhu navrhovateľa čiastočne vyhovel, pretože tento výrok účastníci nenapadli odvolaním a nejde o súvisiaci výrok (§ 206 O.s.p.).

Po preskúmaní rozsudku okresného súdu a konania s ním súvisiaceho odvolací súd zistil, že skutkový záver okresného súdu vychádza z vykonaného dokazovania, tento je správny a správny je aj právny záver okresného súdu.

V prejednávanej veci bolo potrebné posúdiť a rozhodnúť, či v predmetnej spotrebiteľskej zmluve, ktorú uzavreli účastníci dňa 09.08.2005 (účastníkom na strane veriteľa bola pôvodne Slovenská sporiteľňa), bol správne uvedený údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov - tzv. RPMN. Navrhovateľ je toho názoru, že tento údaj bol uvedený správne, lebo korešpondoval s výpočtom podľa vzorca v prílohe k zákonu č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a teda podľa spomínaného vzorca bol 5,89%, ako to bolo uvedené v zmluve.

Okresný súd považoval tento údaj za nesprávny, a to vzhľadom na výšku úrokov 11,6% a poplatky (správa úveru), preto akoby absentoval, v dôsledku čoho je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. g/ zák. č. 288/2001 Z. z. v znení účinnom k 30.06.2006).

Odvolací súd sa stotožnil s uvedeným právnym záverom okresného súdu a akceptuje aj argumenty, ktorými svoj záver odôvodnil .

1. Účastníci nenamietali, že ide o spotrebiteľský právny vzťah, založený zmluvou o úvere podľa zákona č. 288/2001 Z. z. Pre takýto typ zmluvy zákon okrem všeobecných náležitostí vyžadoval aj osobitné náležitosti, ktorých absenciu sankcionoval bezúročnosťou úveru a bez poplatkov.

Povinnou osobitou náležitosťou úverovej zmluvy bol aj údaj o RPMN. Ide o údaj o celkových nákladoch, vrátane úrokov a poplatkov súvisiacich s úverom (uvedeným údajom ziskava spotrebiteľ informáciu o tom, aké budú jeho náklady na úver, koľko ho bude stáť úver), čo má pre neho význam aj pri posudzovaní, či vôbec takúto zmluvu uzavrie. Z definície RPMN je potom zrejmé, že tento nemôže byť nižší, než sú dohodnuté úroky z úveru, keďže aj úroky predstavujú súčasť nákladov spotrebiteľa na úver.

V prejednávanej veci celkom jednoznačne, vzhľadom na dohodnutú výšku úroku za úver 11,6% ročne, za situácie, že boli dojednané aj poplatky za správu, nemôže predstavovať RPMN výšku 5,89%.

Správne potom okresný súd v dôsledku neplatnej RPMN považoval úver za bezúročný a bez poplatkov.

2. Navrhovateľ vo svojom odvolaní poukázal na to, že RPMN bola určená na základe vzorca, ktorý bol uvedený v prílohe k zákonu č. 288/2001 Z. z., a preto je tento údaj správny.

V prejednávanej veci uvedená argumentácia navrhovateľa neobstojí. Pokiaľ zákon definuje, čo sa rozumie pod RPMN spotrebiteľa, že tieto náklady predstavujú aj úroky z úveru, potom neobstojí a je v rozpore s logickými pravidlami, aby RPMN bola nižšia než samotné úroky z úveru. Pokiaľ ale navrhovateľ - jeho právny predchodca, aj za týchto okolností vypočítal RPMN podľa tzv. „vzorca“, i keď vzhľadom na to, že išlo o banku a oprávnene mohol spotrebiteľ očakávať od neho odbornú starostlivosť, možno konštatovať v postupe pri výpočte RPMN nekorektnosť vo vzťahu k spotrebiteľovi. Banke totiž žiadne kogentné ustanovenie zákona nebránilo uviesť tento údaj pravdivo a reálne.

Pokiaľ zvolil zjavne nesprávny postup (i keď formálne postupoval podľa vzorca), s poukazom na vyššie uvedené, je v danom prípade potrebné považovať zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov, keďže v nej nie je správny údaj o RPMN. Okresný súd preto správne vo zvyšnej časti, ktorá predstavuje úroky a poplatky, návrh navrhovateľa zamietol.

Vzhľadom na uvedený odvolací dôvod, ktorý uplatnil navrhovateľ - nesprávne právne posúdenie veci (§ 205 ods. 2 písm. f/), nie je v prejednávanej veci spôsobilým odvolacím dôvodom.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní deklaroval aj odvolací dôvod spočívajúci v nedostatočnom zistenom skutkovom stave, ktorý však nepodložil argumentmi, preto ani tento odvolací dôvod nie je spôsobilým dôvodom.

V odvolacom konaní mali plný úspech odporcovia, preto majú právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré im vznikli nákladmi na právnu službu advokáta, a to za jeden úkon právnej služby - písomné vyjadrenie k odvolaniu vo výške, ako bola uplatnená - 2 x 60,50 (1/2 zo 121eur) + režijný paušál 8,04 eur + 20% DPH - 25,84 eur, spolu 155,05 eur (§ 10 ods. 1, § 13 ods. 2, § 16, § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné .